

išlo ako po masle. Zo skúšok som odchádzala vysmiata ako lečo, vedela som, že som tam. Musím povedať, že dni pred nástupom boli riadne hektické. Internát sme síce vybavili už v júli, ale predsa len, každý sa síce teší, že konečne vypadne z domu, no ten stres príde na každého. Prvý deň sme dostali pokyny, takže som zapísala pár strán v zošite. Na prvej prednáške nás riadne „prefackala“ informácia, keď nám rozдали 440 stranové knihy, ktoré sme sa mali naučiť za presne 12 dní a písali sme z toho písomný test a potom praktická skúška. Bola to taká veľká skúška z ošetrovateľstva, ktorú sme museli spraviť, aby nás pustili na prax. Profesori majú úžasný prístup, ochotne všetko vysvetľujú, máme v ročníku ľudí, ktorí doteraz nemali so zdravotníctvom nič. Štúdium je náročné, naozaj budúcim vysokoškolákom neodporúčam učiť sa len cez skúškové obdobie, hlavne keď príde na anatómiu a fyziológiu, tu pozdravujem pani učiteľku Teplickú, ktorá ma v druhom ročníku skúšala z obličiek, ich stavba funkcia, glomerulá, odvtedy to viem vysypať aj o polnoci, bola to dobrá pomôcka. V žiadnom prípade neľutujem výber školy, mám skvelých spolužiakov, ktorí sa síce pokúšajú rozprávať po



slovensky, ale počúvať to je bolestivé. Niekedy sa stane, že dostaneme profesora, pri ktorom dokážete udržať pozornosť 2 minúty, aj to je zázrak. Nevadí, väčšinu vecí sa aj tak biflíte sami, pretože nad tie knihy musíte sadnúť tak či tak. Nám sa to stalo práve na anatómii. Na poslednú prednášku sme si zobrali krížovky a osemsmerovky. Ak by chcel niekto vedieť, či je skúškové naozaj také strašné,

tak áno, je. Záleží na vás, kedy sa začnete pripravovať, pretože koniec koncov, to, aké to bude ťažké, rozhodujeme aj my.

Bola som veľmi prekvapená, akí ústretoví sú prednášajúci. Ak niečomu nerozumiete, snažia sa vám to vysvetliť mnohými spôsobmi, hlavne ak sú niektoré výrazy v češtine úplne odlišné ako tie naše. Napr. maternica=de-loha, pažerák=jícen. Všetky

NAŠICH ABSOLVENTOV